

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

In Festo Purificationis, B.V.M.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

FEBRUARIUS.

IN FESTO PURIFICATIONIS, B. M. V.

CONCIO PRIMA.

Textus. Postquam impleri sunt Dies Purgationis Mariæ secundum Legem Moysi, Luc. 2. cap.

Thema. Innocens & purissima Virgo, se legi subicit ut nocens homo à peccati pœnâ purgaretur.

Exordium.

Enerabilis Beda in catenâ aureâ S. Thomæ ait: Legis ipsius Verba diligentius inspexeris, profectio peries, quod ipsa DEI Genitrix, sicut à commixtione virili, sic à Lege fuit jure immunis, non enim omnia mulier pariens, sed ea, quæ suscepto semine peperit, designatur immunda, & ritu legis docetur esse mundanda, ad distinctionem scilicet illius, quæ Virgo concepit, & peperit. Purissima Virgo Maria. Audiantur Patres. Decens erat, ut eâ puritas quæ major sub Deo nequit intelligi, virgo illa niteret, cui Deus propter unicum filium suum, quem de corde suo æqualem sibi genuit, tamquam seipsum diligebat, ita dare disponebat, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris & Virginis Filius.

Patres:

Et quam ipse Filius substantialiter facere sibi Matrem eligebat, & de qua Spiritus Sanctus volebat, & operaturus erat, ut conciperetur & nasceretur ille, de quo procedebat. Ita S. Anselmus, de *S. Anselmus.*
 Concept. B.M.V. cap. 18. Virgo in puritate ipsos Cherubinos & Seraphinos transcendit. S. Bernardus, Serm. de Laud. B.M.V. S. Bernardus
 dinus puritatem B. Virginis Mariæ simili argumento defendit. *S. Bernardus.*
 Tom. 3. Serm. 6. Art. 2. Cap. 3. Cùm Deus sit summa puritas, sequitur, quòd ille homo purior sit, quàm omnis alius, qui ad Deum *S. Bernardus.*
 altius conscendit, Deo vicinissimè se conjungit, S. Virgo Maria autem tam altè ad Deum conscendit, adeò proximè Deo amicitia juncta est, ut conjunctior esse non possit, quàm Mater Dei, ergo inter homines purissima est: si purissima est, cur ergo hodie legem purificationis subiit, cui adstricta non erat? Respondet Beda in *Vener. Beda.*
 Cate. *Ut nos solveremur, eandem legem subiit.* Ut nos solveremur ab irâ Dei, ut nos solveremur à pœnis, à suppliciis, Quod divinâ Sancti Spiritus gratiâ, figuris deducam.

CONCEPTUS I.

Columbam cum ramo viridi oliuæ, cum Noë adventantem vidisset, intellexit, quòd Deus mitigatus fuisset, & reconciliatus. *Confirmatio*
Dimisit columbam ex arcâ, at illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum oliuæ virentibus foliis in ore suo: Intellexit ergo Noë, quòd cessasset aqua super terram. Genes. 8. Columbam suam Dilectus in Canticis, Mariam Virginem nominat. *Veni columba mea: Ramus oliuæ est Christus Jesus. Flos de radice Jesse.* Hunc ramum oliuæ virentem hodiernâ die columba Virgo Maria offert Patri aeterno, cesset diluuium aquarum multarum vindictâ Dei in genus humanum, nubila iræ Divinæ depellantur, serenitas gratiarum inducatur, radii misericordiarum humano generi splendeant, & luceant. *Tu es illa fidelissima columba Noë, qua inter summum Deum, & mundum spiritali diluuiio submersum mediatrix dulcissima extitisti.* S. Bonaventura, in Speculo B. V. Cap. 9. Effectum consecutum confirmat Esdras Lib. 4. *Mulier portentum pariet, & in dulces aquas amaritudo convertetur.* *sen*
Deductio.

CONCEPTUS II.

De Rhinocerote scribunt Naturalistæ, dum excandescit, & irascitur, hoc actu mitigari, ut iram & ferociam deponens mansuetus virgo se ante Rhinocerotem sistit, virgo feroci Rhinoceroti obviam procedit, hac intuitâ, hâc visâ, omnem ferocitatem deponit, totus mitis, mansuetus virgini blanditur, à virgine se finit duci, virginem ut agnus sequitur. Nonne Deus in Veteri Legge contra genus humanum adeo iratus excanduit, ut non immerito de Deo Patre irato verba Textus Numerorum Cap.24. allegare liceat. *Cujus Fortitudo similis Rhinocerotis.* Iram, ferociam Domini Numinis experti sunt tempore Noë viventes homines, quos octo usque animas generali diluvio implacabiliter submersit, & delevit. Genes Cap.6. Regio Sodomitarum, quam sulphureo de cœlo igne incineravit, extinxit. Huic irato Numini, æterni patris, se hodie Virgo immaculata Maria coram stitit, ut iram placaret, Deum iratum reconciliaret, ferociter punientem, Deum misericorditer indulgentem, mitem, suavem, benignum, Patrem exhiberet. Ita Lucas. *Invenisti gratiam apud Deum. Tenui cum, inquit, Maria in Canticis: ne scilicet percuteret peccatores, nec dimitteret, sed continuâ precum instantiâ ferociam ejus retinebo.* Loquitur in personâ Mariæ Richardus à S. Laurentio. Lib.2. part. 1. de Laud. V. Perpulchra sunt verba S. Thomæ de Villâ Novâ. Sect.4. de Noë Domini. *Quid Dei Filio similis, quàm Filius unicornium, qui in re virginis captus, suæ majestatis oblitus, vinculis carnalibus oblitus, ex irato totus mitis, & suavis effectus est.*

CONCEPTUS III.

Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera commoratur, inquit Maria, Cant.1. Myrrhæ, herba est amarissima, deliquit quàm amarus olim Deus contra genus humanum fuerit: factus nunc Maria, hunc amarum dilectum, factum esse perdulcem, suavem, & mitem: Quo medio? *Inter ubera.* Virgine se interponente, virgine Mariâ, se coram sistente. Audiatur desuper Richardus à S. Laurentio. Lib.4. de Laud. B.V. *Fasciculus fuit Deus in Virgine*

Lege, quia terribilis, sed inter ubera Mariae factus est dilectus suavis, & mitis.

CONCEPTUS IV.

Leo animal calidissimum, iratissimum, ferocissimum est, Symbolum irati Dei, & severissimi Numinis, in Lege Veteri; *Leo rugiet, & quis non timebit?* Bilanx, signum est accuratae justitiae; ad peccatam, ad vindictam, in bilance & trutinâ, severissimus olim Deus, fragilitates hominum ponderabat, nunc in medio stellarum caeli, leonis & bilancis, positum est signum virginis: Cur virginis? fors, ad innuendum, ope Virginis Mariae, quae inter iratum Deum & severam ejus justitiam, se hodie mediam posuit, iram Dei esse placatam, Justitiam severam, esse mitigatam. Ita concludit S. Antonius Part. 4. Tit. 15. Cap. 22. *Sol justitia Deus noster, in Veteri Lege erat leo rugiens, peccatores severe puniens, in uterum Virginis ingressus, factus est Deus, totus suavis, & clemens.*

CONCEPTUS V.

Provida mater Rebecca, ut filio suo Jacobo, patrem Isaac clementem redderet, & ad benedicendum ei commoveret, audite, quem astum excogitaverit. *Vestibus Esau induit eum*, Genes. 27. Sic indutum coram patre sistit, qui Jacob addictissimus effectus, liberalissimè benedicit. *Det tibi Deus de rore caeli, & de pinguedine terrae abundantiam frumenti, vini, & olei, & serviant tibi populi, & adorent te Tribus:* Maria filium Dei, vestibus humanitatis, carne & sanguine vestivit, & induit; *Et verbum caro factum est*, Joan. 1. *non aliunde, quam de semine & lacte virginis*, inquit S. Leo Papa. Serm. de Nativ. Domini. Sic humanâ carne vestitum fratrem nostrum, verum Dei filium, hodie patri aeterno, in templo sistit, & praesentat, in quo aded sibi pater aeternus complacuit: *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui*, Exinde toti humano generi largissimè benedixit. Sic eleganter perorat S. Bernardus Serm. 26. in Cant. *Non sic Rebecca Jacob induit, sed Maria tanto digniorem, qui benedictionem acciperet, quanto sanctior,*

que peperit, & bene in meo habitu, quia mihi benedictio venditur.

CONCEPTUS VI.

Num. 28. præcipit Deus Moyfi, ad se propitiandum, reconciliandum, agnum offerant Judæi. *Hæc sunt sacrificia, quæ offerre debetis, agnos anniculos immaculatos.* Joannes Jesum agnum compellat, dicens. *Ecce agnus Dei, Ecce, qui tollit peccata mundi.* Joar. cap. 1. Hunc agnum immaculatum offert provida Virgo Maria & patrem reconciliat, reddit propitium generi humano. Est hic Conceptus Paulini Cluniacensis. Serm. 1. in Die Purificationis. *Hæc enim, quæ totius mundi reparationem obtinuit, salutem omnium impetravit.*

CONCEPTUS VII.

Nimiùm iratus erat Esau, & armatus occurrit Jacob, ut se videret. Genes. 22. Iram omnem Esau compescuit pulchra Rachel & amicum effecit. *Et suspiciens amplexatus est eum, procumbens que super collum ejus, & osculans flevit, & ait: gradiamur frater & ero socius itineris vestri.* Genes. 33. Similiter offensus Nabal David, illatam injuriam pergit ulcisci: Prudens Abigail offendit Davidem reconciliat, & lenit. *Qui dixit ad Abigail: vade pacifice in domum tuam, ecce audivi vocem tuam, & honoravi faciem tuam.* Avertis scire, quâ dexteritate iratum Esau placaverit Rachel, & amicum effecit; Abigail David offensum reconciliavit. Dicam dexteritatem: Rachel filiolum habuit Josephum, hoc filio suo pulchra Rachel obviat irato Esau, se & filium in periculo sistit, & offert. *Posuit Rachel & Joseph novissimos.* Intuens pretiosum offertorium, matrem pulchram Rachel, & filium nerrimum Joseph; Ecce, viscera commoventur Esau, immutatur integro, ex hoste fit amicus sincerissimus. *Amplexatus est Jacob & Abigail panes recentissimos sumit, & Davidi dedicat.* *Festinat igitur Abigail, & tulit panes ducentos, quos suscepit David de manu ejus, & placatus dixit illi: Vade pacifice.* Non minùs DEUS iratus

iratus & indignatus fuit humano generi, quàm Esau fratri Jacob, quàm David Nabali, pulchra Rachel Maria, hodie novissimè, cum Filio suo Jesu, oculis irati Dei se præsentat. *Tulerunt eum in Jerusalem, ut sisterent Domino.* Prudens Abigail Maria, augusto pane Angelorum, Christo Jesulo, obviat irato Deo, & hoc delicato Filio- lo placavit iratum Patrem, hoc gratissimo munusculo, mitigavit offensum Dominum. *In terrâ pax hominibus.* Luc. 2. Audiamus Bernardum ferm. 3. in Purificatione B. V. Mariæ, stimulantem B. Virginem, *Offer Filium tuum, Virgo sacratissima, & benedictum Fructum Ventris tui, Domino representa, offer ad nostrum omnium reconciliationem, hostiam sanctam, Deo placentem.*

CONCEPTUS VIII.

Lucas 19. memorat: Nobilem illum, in regiones abeuntem, servis suis talenta concredidisse, ut iisdem lucrum facerent, reversus nobilis, eos, qui utiliter negotiati sunt, largiter præmiavit, eum autem, qui talentum concreditum, in sudario involvit, abscondit, & abusus est, multum succensus, abjecit, & condemnavit. Hic servus inutilis, piger & prodigus est humanum genus, qui talento, Dei gratiâ, nimium abusus est; unde graviter humano generi iratus Deus, ad pœnas temporales & æternas condemnavit: Ecce hodie Virgo, talentum, quàm optimè elocatum, Jesum, thesaurum indeficientem, cum usurâ in quadruplo, Patri æterno defert, restituit, reponit, sicque humani generis abusum, pigritiam, commissam offensam, refarcit, gratiam impetrat, obtinet, salutem omni homini negotiata est.

CONCEPTUS IX.

Festum hoc Purificationis, festum Luminum dicitur; & videns Simeon venerabilis senex Mariam Jesulum in ulnis deportantem exclamat. *Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israël.* Cur, quæso, festum Luminum dicitur? quo motivo Simeon lumen ad revelationem gentium prædicat? Explico me Parabola Luca 15. cap. Mulier erat, quæ drachmam perdiderat, quid agit bona œconomia, ut drachmam perditam inveniat? accendit lucernam,

nam, diligentissimè lumine accensò, omnes perlustrat domus angulos, & felix drachmam deperditam iterum invenit. *Congratulor tibi, quia inveni drachmam meam, quam perdidisti.* Quis est illa drachma? quam mulier perdidit, & quæ est mulier, quæ lumen accendit, & invenit? Drachma est primus homo, hunc mulier Eva perdidit, & cum eo totum humanum genus. Sic eleganter commentatur S. Chrysostomus in Lucam: *Redde virum mulier, quem in paradiso perdidisti, redde depositum Dei, redde ex te, quod perdidisti pro te.* Maria est illa felix mulier, quæ lumen accendit, Christum Jesum peperit, hodie, hoc lumine mediante, drachmam, hominem perditum, gratiæ restituendo iterum invenit. Audiatur Alcuinus: *O Virgo, lampas lucidissima, quantos latificasti, quando splendor gloria Dei illustrata, tot suspiriis, ac votis, desideratum illud nomen (quo inventa est drachma decima) sedentibus in tenebris, & umbrâ mortis protulisti.* Concludo cum Joanne Rusbochio, de conatu spirituali nuptiarum cap. 77. *Intemerata Dei Genitrix Maria, quam nos vitalem dicimus paradysum, gratiam, quam Adam perdidit, etiam cumulatorem multò Maria invenit.*

Epilogus.

Reus naturaliter amat & honorat patronum & advocatum, quæ à supplicio exemit; infirmus amat medicum, qui curavit; miser amicum, & honorat, qui opem tulit. Audivimus B. V. Mariam nos reos suppliciiis exemisse æternis, nobis Deum reconciliasse; B. V. Mariam infirmos nos, sanitati restituit, & vitæ æternæ B. V. Maria, miseris nobis opem tulit, gratiam deperditam adinvenit. Ergo hanc amemus totâ vitâ nostrâ, hanc honoremus, verbo & opere, & submissè invocemus, ut in specie, quisque nostrum, purus à peccatis ante Dei tribunal inveniatur, lumen gratiæ in cœlis luceat & splendeat, in æternum.

IN FESTO PURIFICATIONIS
B. V. M.

CONCIO SECUNDA.

Accipiens JESUM in ulnas suas. Lucae. 2. cap.
Maria clemens & misericors est erga homi-
nes.

Textus.

Thema.

Exordium.

Simeon accepit Jesum in ulnas suas: à quo accepit? à pu-
rissimâ Virgine Mariâ. Discamus hinc: Maria clemens
Virgo, misericors mater est, erga omnem hominem:
Ego Mater pulchra dilectionis, & timoris, & agnitionis, Patres:
& sancte sper. Ecclesiast. 34. Testimonia Patrum audia-
mus: Verè Domina Regina es misericordie, quia non est in hac vitâ
sic desperatus, sic miser, cui non impetres misericordiam salutare. S. Bonaven-
S. Bonaventura in stimulo Amoris, part. 3. cap. 19. Quis miseri-
cordia tue, ô Benedicta, longitudinem & latitudinem, sublimitatem
& profundum queat investigare? nam longitudo ejus, usque in diem
novissimum, invocantibus eam adveniet universis: Latitudo ejus
replet orbem terrarum, ut tuâ quoque misericordiâ plena sit omnis
terra: sic & sublimitas ejus, civitatis supernâ invenit restauratio-
nem, & profundum ejus, sedentibus in tenebris, & in umbrâ mor-
tis obtinuit redemptionem: per te enim cælum repletum, infernus
evacuatus est, instauratae ruina cælestis Jerusalem, expectantibus
miseris vita perdita data: sic potentissima & piissima charitas, &
affectu compatiendi, & subveniendi abundat effectu. S. Bernardus
ferm. 4. de Assumpt. B. M. V. Omnibus omnia facta est, sapientibus
& insipientibus copiosissimâ charitate debitricem se fecit, omnibus
misericordia sinum aperuit, ut de plenitudine ejus accipiant uni-
versi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolatio-
nem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus lætitiâ, denique
tota Trinitas gloriam. Seno. ferm. super signum magnum. Desuper
S. Spiritus invocata gratiâ Conceptus dabo.

CON-

CONCEPTUS I.

Legatus Gabriel Archangelus inquit ad B. V. Mariam : *Invenisti gratiam.* Luc. 1. *Qui quærit, invenit.* Joan. cap. 2. scriptum legitur. Cùm ergo B. V. Maria gratiam invenerit, gratiam quæsitam debuit; at pro se ipsam quære gratiam necesse non habuit, quæ absq; hoc jam erat gratiâ plena, quæsit ergo pro alio nempe pro homine, qui gratiam Dei, per transgressionem in paradiso perdidit ita intemerata genitrix Maria. Rusbochius ut supra. S. Bernardus considerat, & Archangelum prædixisse. Luc. 1. *Spiritus S. superveniet te.* Antea dixit Mariam jam esse gratiâ plenam, Quid ergo dator gratiarum Spiritus S. super jam gratiâ plenam Mariam veniens actus est? Melliflue respondet S. Bernardus serm. 2. in Assumpt. B. M. *Ad quid superimpleat eam, nisi ut adveniente jam spiritu, plena eodem superveniente, nobis quoque superplena, & superfluenta ipsa nempe mediatrix nostra, ipsa est, per quam suscipimus misericordiam tuam, Deus, ipsa, per quam & nos, Dominum Jesum domos nostras excipimus.* Eccles. cap. 24. *ipsa Virgo Maria affirmat. In me spes omnis vitæ, ac virtutis, qui me invenerit, inveniet gratiam, & hauriet salutem à Domino.*

CONCEPTUS II.

Sponsus in Canticis extollit collum B. V. Mariæ; *Collum tuum sicut turris David; At ille clipei pendunt ex eâ: omnis armatus fortium.* Cant. 4. Cur collum Mariæ adeo extollit dilectus? Collum omnia bona præstat corpori, communicat alimenta, respiratio connectit caput cum cæteris membris ejus; sic Maria misericordiæ & clementiæ Mater, connectit Christum, caput omnium fidelium, cum Ecclesiâ, & fidelibus. Audiatur Gerson. tract. 9. in Magnificat. *Tu Collum firmissimum Ecclesiæ, tu sustentas, tu vitæ haustus prima suscipis, & resfluis, tu suspiras, & respiras, in Eius sic Corpus universum.* Conformiter loquitur Albertus Magnus serm. 2. de Assumpt. B. M. V. *Collum intelligitur B. Virgo, per ipsam eam quasi excellentissimam, totum Corpus Ecclesiæ unitur capiti Christi.*

Hæc est, sicut turris David, id est, manu fortis, quia fideles in eâ forte refugium inveniunt, edificata est cum propugnaculis, id est, adiutorium habet, à Patre, & Filio, & Spiritu S. mille etiam clypei, id est, omnium Angelorum Præsidium, pendent ex eâ, omnis etiam armatura fortium, quia omnes electi, eum, quem ipsa adjuvare voluerit, adjuvabunt. Sic Augustinus lib. 20. de Civit. Dei cap. 7. per mille clypeos intelligit innumerabiles modos, & media, nos juvandi, nobis prodesse.

CONCEPTUS III.

Ecclesiasticus cap. 24. B. V. Mariam variis arboribus comparat. *Quasi Cedrus exaltata in Libano, quasi Cypressus in monte Sion, quasi Palma in Cades, quasi Oliva in Campis.* Cur his arboribus comparatur? de Cedro scribit Albertus Magnus in Bibl. Mari. lib. Ecclesiast. num. 6. Cedrus serpentes fugat, & omne venenatum depellit: Sic B. V. clemens, omnes diaboli astus, à nobis avertit, ne noceant æternum. Cypressus non cedit oneribus: Sic Virgo clementissima nulli parcat labori, & oneri ad nos supportandos. In palma hoc advertitur, quod folia habeat, in modum manus hominis, & hæc non sursum, sed deorsum, terram versus extendat, quasi mille manibus adiutorium latura, & fructus donatura: Palma Maria, quæ mille & mille modis opem fert, semper manus ad nos extendit deorsum, fructum suavissimum Jesulum suum cum gratiarum copiis donare cupiens. Oliva oleum fert, signum misericordiae: Oliva mater clementiæ Maria, mater misericordiae, signanter dicitur Oliva in Campis, non in hortis, qui clausi sunt, ad quos non omni aditus patet, sed Oliva in campis apertis, aditum ad fecundam matris clementiam, omnibus patere, fores misericordiae, nulli clausas esse. In praxi rem videamus.

CONCEPTUS IV.

Zachariæ nunciat, Angelus: *Elisabeth pariet tibi filium.* Lucæ 1. etiam B. Virgini Angelus nuntiat, quia pariet Filium. *Paries Filium.* Lucæ 1. non addit *tibi.* paries tibi Filium, *tibi* omittit, solum nuntiat. *Paries Filium.* Cur Angelus non addit *tibi*? An fors Jesus non

Y

non

non est Mariæ Filius? fructus, caro, & sanguis? est Jesus verissimus Mariæ Filius, non aliunde, quàm de semine, lacte, & sanguine Virginis natus: Cur ergo Angelus non addit: *Paries tibi Filium*, & omittit? ad indicandam clementiam, & misericordiam B. V. Mariæ, quæ ad eò clemens & misericors est, erga nos homines, ut hoc quod plenè suum erat, & quod sibi charissimum, pretiosissimum erat, nempe Jesum Filium suum, cordis sui delicias, adhuc non natum, adhuc in ventre suo clausum, nobis cesserit, dederit, dederit.

CONCEPTUS V.

Narrat S. Lucas super hodiernam festivitatem, quòd purissimam Virgo Jesum ad templum in Jerusalem deportaverit. *Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae, secundum Legem Moysi, tulit eum illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino.* Lucæ cap. 2. optimum factum est, quòd in Jerusalem in templum deportatur Jesus, non enim conveniens est domus, & mansio Majestatis ejus; non tabernaculum, sed civitas, & in eà magnificum templum, convenit unigenito Dei Filio. Hinc mirum, quòd Maria Jesum in civitate Jerusalem, in templo, non reliquerit, sed iterum secum, in Bethlehemi, in stabulum deportaverit. Cur è Jerusalem, è templo in Bethlehem reportat, in stabulo denuò reclinat? Cur è Jerusalem è templo deportavit? Respondeo: Jerusalem Metropolis, sedes iudicii sanguinis erat: in templo Salomonis, noscimus ex lib. 2. Paralipomenon. cap. 7. Deum severissimum se exhibuisse: *Ignis descendit de caelo, & devoravit holocausta, & victimas, & Majestatem suam implevit domum.* 2. Paralip. 7. è templo Salomonis, Hagel de funiculis, vendentes, & ementes Deus expulit, iratum severissimum Judicem, se demonstravit: è Jerusalem, à loco iudicii sanguinis, è templo, in quo se Deus severissimum Judicem exhibuit, Maria Jesum suum abstulit, nolens, ullum mortalium, Filium suum, iratum severum Judicem, vindicantem, & plectentem experiri: reportavit ergo in Bethlehem, & reclinavit iterum in stabulo. Cur in Bethlehem? cur in stabulum? Explico me facto, quòd de S. Apostolo Paulo, Acta Apostolorum cap. 15. narrant: Paulo datur optio, à Paulo Præsidente, pro sententiâ audiendâ, eligeret sibi Jerusalem, aut Bethlehem.

nam, Paulus postponit Jerusalem, eligit Romam. Cur Romam? Respondeo: *Roma* legatur retrò & sonat *Amor*; Romam eligit, locum amoris, sciens, ubi amor, ibi clementia est, in Bethlehem ergo, in locum amoris, Virgo Maria Jesum reponat, volens, ut omnis homo, Jesum suavem, clementem, mitem, benignum, misericordem, Patrem experiatur; in stabulum reponit, ut omni homini, etiam vilissimo, peccatori maximo, qui ut brutum vixit, ad Jesum, ad gratiam divinam, liberrimus, latè patens introitus, & accessus sit.

CONCEPTUS VI.

Ab illâ horâ, quâ Jesum suum, Mater clementissima inter Doctores, reperit Luc. 2. illum amplius à se non dimisit: Catholica Mater Ecclesia, etiam effigies B. Virginis, Jesulum in brachiis suis tenentem, honorandas nobis depingit, & proponit. Quid mysterii subest, quòd tam arctè in brachiis suis Virgo Maria Jesum constringat, retineat? explico me iterum factò illo, quod legitur Exodi cap. 3. Viderat Moyses ignem in rubo, qui ignis ardebat, lucebat quidem, ast ne minimum quid comburebat. Notate hoc, jam capite Mysterium: Ecclesia Mater, in officio Immaculatae Conceptionis, B. Virginem Mariam rubum intitulat: Jesum Filium Mariae ignem compellat Lucas: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur.* Luc. 12. Ignem Jesum, rubus Maria, tam arctè stringit, tenet brachiis; illuminet, illustret homines, ad gratiam, non verò ardeat, comburat ad pœnam.

O clemens Virgo, Mater misericordiæ, te invoco, te rogo, ut mihi tradas Jesum in ulnas meas, qui me illuminet, in hac vitâ, ut in timore, & tremore operer salutem aeternam. Amen. *Epilogus.*

Y 2

IN

IN FESTO PURIFICATIONIS B. M. V.

CONCIO TERTIA.

Textus. *Nunc dimittis servum tuum in pace. Lucae. 2.*

Thema. *Consolatè, ac piè morietur, cui B: V. Maria adstat.*

Exordium.

Abulantur Poetae, Argiam, Matrem Cleobis & Bitonis, ob filialem pietatem, eò quòd matrem impotentem, jumentorum instar, curru vexerint, levem precatam esse, ut prœmii loco, quòd filis tam piè in parentem, utilissimum foret, clementior elargiretur. Illà nocte, optimè de matre meriti filii, placidè morte expirârunt: Indicium, pacatam mortem, maximum Deorum donum esse. Sacer Textus confirmat: *Beati, qui in Domino moriuntur.* Apocal. 14. & Psalmista canit Psal. 126. *Cum dederis dilectis suis somnum, ecce hereditas Domini.* Placidè verò, & piè morientur, quasi dulcem somnum dormient, quibus in agone adstat sacratissima Virgo Maria. Ita Bernardus serm. 26. in Cant. *Mors jam non est stimulus, sed júbilus, jam cantando moritur homo et moriendo cantat.* Testes adduco, D. Antonium de Padua, D. Nicolaum Tolentinum, quibus morientibus, B. V. Maria cum Jesulo adfuit. Consolatè Bernardus serm. 1. de Nativit. *Hac peccatorum scela, hac mea maxima fiducia est, hac tota fiducia spei mea.* & S. Augustinus. serm. 18. de sanctis. *Maria, tu es spes unica peccatorum, per te speramus veniam delictorum, & in te beatissimâ, nostrorum est expectatio premiorum.* In Agone assistenti Virgini, sublevo symbolum: *Hac duce felix egressus.* Divinâ ope imploratâ Con-

Patres.

S. Bernardus.

S. Augustinus.

CONCEPTUS I.

Barac Judicum Cap. 4. promittit sibi victoriam contra Sisaram, si Deborah Prophetissam secum, sibi presentem, adstantem habuerit. Prophetissa est Maria, Sisara, exclusio gaudii interpretatur, & benè Diabolum signat, qui à gaudio cœlesti exclusus, etiam alios excludere festinat: Benedicta V. Maria virtutem Sathanæ extinxit. *Confirmatio seu Deductio*

Quod Maria prophetissa fuerit, proximè accersit Isaias, per prænotionē Spiritus, & nemo contradixerit. Ita S. Basilius in Cap. 8. Isaiæ Prophetæ. Sisara demor: est, inimicus generis humani, qui in ultimo mortis agone moriturum quàm maximè infestat, & oppugnat, qui fidelis Christianus, in agone mortis, prophetissam Mariam virginem, sibi assistentem presentem habuerit, victoriam de Sisarâ demone reportabit. Audiatur Bonaventura, in speculo B. V. lect. 15. q. 2. part. 1. Si Maria pro nobis, quis contra nos? & si ipsa est, quæ justificat, quis est, qui condemnet? Mellifluè perorat S. Bernardus super missus est. Ipsam sequens, non devias, ipsam rogans, non desperas, ipsam cogitans, non erras, ipsâ tenente, non corruis, ipsâ protegente, non metuis, ipsâ duce, non fatigaris, ipsâ propitiâ pervenis.

CONCEPTUS II.

Filii Israël securè per desertum Sinai transiverunt, & feliciter in terram electam introierunt, duce columnâ nubis de die, columnâ ignis in nocte. Exodi 14. cap. Maria est columna nubis & ignis. Ita S. Bonaventura, in speculo B. V. lect. 3. *Maria est illuminatrix, per beneficia lucidissima misericordiae, sive, per quam multi, in nocte hujus sæculi, illuminati sunt spiritualiter, sicut quandoque Filii Israël, per columnam ignis, illuminati fuerunt corporaliter. Maria est nobis columna nubis, quia tamquàm nubes protegit ab aestu divinae indignationis, protegit etiam ab aestu diabolice tentationis. O columna vivifica, non, quæ extorrem, carnalem Israellem illuminat, sed quæ spiritualem illum, seu accenso, ex speculâ igne, divinitus præluces,*

Y 3

ad

ad scientiæ veritatem deducat. *Onubes tota lucida, non, quæ in
probum, ingratumque Judaicum Populum obumbres, sed quæ
illi populo, genzi illi sancta, maternis tuis prælatis facibus illuc.*
Andreas Cretensis serm. 2. de dormit. B.V. cui adest in mortis
culo, cui præluet B.V. Maria, felviter transiens desertum
mundi, in patriam electam æternæ gloriæ introibit.

CONCEPTUS III.

Balaam prophetizat Filiis Israël, quia Deum videbunt. *Vidit
eum, Num. 24. unde desumit, ac colligit Balaam, filios Israël sim-
lices, Deum visuros, dicit citato Cap. Orietur stella ex Jacob
virga ex Israël. Stella ex Jacob, est sacratissima virgo Maria, cui
oritur in agone, in mortis articulo, Deum videbit, salvabitur
stellam, navigantes diriguntur ad portum, ita Christiani diriguntur
per Mariam ad gloriam. S. Thomas opusc. 8. Virga ex Israël, est
V. Maria, hanc qui præsentem habet moriens, suaviter exprimit
Testis David, qui Psal. 21. consolatissimè canit. Si ambulaverim
medio umbra mortis, non timebo mala. Causam addit: Virga
& baculus tuus, ipsa me consolata sunt. Desuper Petrus Damianus
In Virgine virgâ, miseri spes ejus, & consolatio. Hinc S. Antonius
part. 4. Tit. 15. Cap. 24. s. 4. B.V. Mariam, virgam Joseph nominat
jus fastigium adoravit Jacob moriens: hanc virgam, moriens
sentem, si quis habuerit, honoraverit, invocaverit, feliciter mori-
tur. Confirmat citatus S. Mariam revereat moriens, ut
tueatur, Maria est virga, de quâ Isaias cecinit: Pavebit Assur
Diabolus, virgâ percussus, suffragii scilicet virginalis; Maria
virga Regis Assueri, qui interpretatur, beatitudo, quâ extensus
per illum, ingrediebatur ad eum, salvus erat, & qui non tangens
ab eâ, occidendus ejiciebatur. Accedentes enim ad Deum, per
tionem in morte, tot sunt demerita nostra, quot, nisi intercedant
preces virginis, reprobantur, ut præsumptuose, Orationes nostræ
Rei mortis judicamur, nisi ipsa subveniat. Mandavit quoque
minus JEsus discipulis suis portare virgam, scilicet spem salutis
virginis gloriosa. ita perorat Thomas citatus.*

CONCEPTUS IV.

Narrat Joannes Gritschius Serm. 16. Davidem Salomoni filio suo proposuisse solvenda hæc ænigmata, quid in hâc vitâ, homini optimum, ac utilissimum sit? Quod nutrimentum mortali convenientius, & ad nutriendum conducibilius sit? Quis locus sit omnium securissimus? Ingenioso patri, filius acutissimè respondit: nihil melius & utilius homini, bonâ conscientia. Nullum cibum convenientiorem lacte. Locum non esse securiorem sinu materno. Mater nostra, est sacratissima virgo Maria. Audiamus Guilielmum, apud Martinum Delrio in Cap. 4. Cant. Sect. 1. *In uno Salvatore omnium Jesu, plurimos Maria peperit ad salutem, parcendo vitam, multos peperit ad vitam: eo ipso, quod Mater est Capitis, multorum membrorum Mater est, Mater Christi, Mater est membrorum Christi.* Sinus hujus Matris, tutissimus morientium locus est: in præsentia assistentiâ, protectione, Matris Mariæ mori, est beatè emori, est mori ad vitam. Exemplum habemus.

CONCEPTUS V.

Mulieris apud Sunas dilectus filius mortuus est, 4. Reg. 4. quamprimùm Elisæus certior hujus factus, mittit servum suum Giezi, puerum resuscitet, tandem & ipsemet vadit, omnem laborem adhibet, donec defunctum resuscitaverit. Cur Elisæus ipsemet descendit, & quid movit eum ad puerum suscitandum? Elisæus, Auditores, figura Christi est, Elisæus enim significat *Deus salvans*, & quis Deus salvans, quàm Christus Salvator noster? Mulier Sunamitis, figura B. V. Mariæ; si enim illa construxit cœnaculum, si victum præbuit Elisæo: B. Virgo corpus suum in cubile, lac virginum, in cibum & alimoniam, Christo Jesu Salvatori præbuit. Jam narrat Scriptura, quòd Filius in sinu Matris suæ mortuus sit. *Puer ait Patri suo; caput meum doleo, caput meum doleo! at ille dixit puero: tolle, & duc eum ad Matrem suam, qui cum tulisset, & duxisset eum ad Matrem suam, posuit eum illa super gœna sua, usque ad meridiem, & mortuus est.* Quia in sinu Matris, filius mortuus est, hinc Elisæus tantum properat, nec intermittit, usque dum puerum vitâ

vitâ

vitā donaverit. Figura, qui Christianus in sinu, in protectione, in
 patrocinio B. V. Mariæ moritur, eum Deus salvans, Christus Jesus,
 iudicii die, ad vitam æternam resuscitabit: etenim Deus salvans,
 preces hujus Matris, sollicitè aget, ut mors ista, non sit aliud, quæ
 janua, & ingressus ad veram, felicemque vitam: quomodo enim
 Deus salutis meæ, deseret eum, in mortis ergastulo, qui obit
 Matris patrocinio, nam patrocinium Virginis, sinum Matris in-
 go, velut enim sinus parentis, ab infante propulsat adversa, ac
 pericula, protegit, & calefacit, frigescentis artus, & alia amoris
 gna prodit; ita planè Marianum suffragium, clientes, in afflictis
 mortis tuetur, contra hostiles etiam & occultos asfultus deflexi
 frigus impietatis dispellit, ardorem virtutum reddit, & plurimam
 næ charitatis, ac veri solatii argumenta detegit.

CONCEPTUS VI.

Christus, dum Lazarum resuscitare voluisset ad vitam, Mariam
 vocat. Joann. 11. Ipse Salvator Christus Jesus, dum hora mortis
 advenisset, virgini Mariæ caput inclinat. Joann. 19. Cur quæ sol
 rum ad vitam vocaturus, citat Mariam? cur ipse moriens, ad
 riam virginem se inclinat? Ad primam quæstionem fit respon
 Lazarum ad vitam resuscitaturus, vocat Mariam, in documento
 morienti, agonizanti, cui adstat B. V. Maria, is à Christo ad vi
 resuscitabitur æternam: Ad secundam quæstionem respondeo
 clinat Christus moriens caput virgini, quod loqui amplius non
 nutu indicans: Beatus morietur, qui præsentem sibi, ac assistentem
 habet Mariam. Eò collimant verba Hugonis Card. in Cap. 19.
 annis. *Inclinato capite tradidit spiritum, quasi diceret, per ipsam
 niam petite, ipsa est oraculum misericordie.*

Epilogus.

Invoke ergo Mariam, & rogate, cum S. Bonaventura, in
 Virg. *In Die mortis meæ, O Domina, conforta animam meam, de
 me ad portum salutis, & spiritum meum redde factori suo. Gratia
 sus vultus tuus mihi appareat in extremis, formositas facies
 letificet spiritum meum egredientem. In exitu animæ meæ, de
 mundo, occurre illi Domina, & suscipe eam, consolare eam, in
 sancto tuo, aspectus demonis non conturbet, esto illi scala ad regna
 calorum, & iter rectum ad paradysum Dei.*
 Amen,